

for Gr. i ethvert Bageri, Bryggeri og deslige. Ogsaa der kan der jo ske Forskalkninger af Levnetsmidler og endog maaske lettere i de fleste Tilfaelde, end der kan ske Forskalkning af Kjødvare, og naar man over for de nævnte Levnetsmidler indskrænker sig til at lade dem undersøge af og til paa Tilvirkningsstederne eller Udsalgsstederne, saa har man ikke derved nogen aldeles bestemt Sikkerhed for, at der ikke under Tilberedelsen kan foregaa Forskalkninger, som ikke til enhver Tid kunne opdages. Jeg ser ikke rettere, end at, naar man vedtager den nye § 6, som er foreslaaet af Udvalgets Mindretal, gjør man et meget stort Skridt henimod den Rante, der laa til Grund for Lovudkastets oprindelige § 5, som Udvalgets større Flertal havde afgjort Betænkelighed ved at gaa ind paa, og som derfor er bleven ombyttet med en anden Bestemmelse.

Der er af et æret andet Medlem af Udvalget (Hæsele) og mig stillet to Forslag til §§ 7 og 8, der gaa ud paa, at det sidste Stykke af § 7 stryges tillige med den tilsvarende Bestemmelse i anden og tredje Linie af § 8. Det forekommer os at være for vidtgaende, at man, naar der i § 5 er fastsat temmelig strenge Bødebestemmelser, ja endog Fængselsstraf for Dvertredelse af Paabudet om, at ethvert fygt eller muligvis selvødt Kreatur, hvis Kjøb agtes afhændet til Mennekesføde, skal være lynet, for at det kan blive godtgjort, om et saadant Dyr's Kjøb kan være skadeligt for Sundheden, tillige bestemmer Fængselsstraf, som det sidste Stykke af § 7 omhandler, for Undladelsen af at lade enhver Kjøber vide, at det er Kjøb af et Dyr, der har feilet Noget, der sælges, naar der dog har foreligget Vidnesbyrd fra en Dyrlæge om, at Kjødet ikke er skadeligt for Sundheden. Naamlig nu da Udvalget har foreslaaet Forbudet i § 5 om Indførelsen af Kjøb og andre Levnetsmidler, der ere tilberedte af Kjød fra Udlandet, hævet, kunne vi ikke se, at det er rigtigt at beholde en saadan Straffebestemmelse i § 7, thi man er jo dog omtrent ude af Stand til at kontrollere, hvor vidt det, der indføres fra Udlandet, hidrører fra syge eller selvøde Kreaturer, man har ingen anden Vej at gaa end at undersøge, hvor vidt Kjødet er friskt, og om der er Noget i den Tilstand, hvori det indføres, der kan vække Mistanke eller Formodning for, at det er usundt, og saa vil selvfølgelig Tilfynet have at fjerne det, at staffe det bort. Vækker det ingen Mistanke, saa maa Kjødet anses for at være en sund Vare; om det er af et selvødt Kreatur eller af et Dyr, der har lidt af Sygdom, kan jo ikke konstateres. Man kan vel gaa ud fra som Regel, at den Sælger i Udlandet, der afhænder den Slags Kjød, nok vil undlade at omtale Sligt for Kjøberne, thi dem paahviler jo Forbudet ikke, naar de vel at mærke afhænde det udenfor Landets Grændser til en anden Mand, der saa igjen sælger det her i Landet. Jeg maa derfor anbefale Thinget at

stemme for, at dette sidste Stykke af § 7 og den tilsvarende Bestemmelse i § 8 udgaa.

Det under Nr. 5 stillede Vædringsforslag er jo, som den ærede Ordfører meget rigtig har antydet, nærmest stillet af Hensyn til den af Nyborg Kommune vedtagne Bestemmelse. Spørgsmaalet blev jo bragt under Forhandling ved denne Sags 2den Behandling her i Thinget, og den høitærede Justitsministers Svar paa den ærede Ordførers Spørgsmaal til ham i den Anledning forekom os ikke saa fuldt tilfredsstillende, idet den ærede Minister jo yttrede, at han ikke just saae nogen legal Hindring for at stadfæste en saadan Vedtægt. Jeg vil nok indrømme, at en saadan Bestemmelse som den, der foreslaas i den nye § 13, ikke vil kunne siges at have saa ganske hjemme i en saadan Lov, som den foreliggende, og jeg skal udtale, at, hvis den ærede Justitsminister vilde give en bestemt Udtalelse om, at en saa afvigende Bestemmelse fra denne Lovs Indhold, en saadan Sundhedsvedtægt eller Politivedtægt som af mig antydet, ikke kan tænkes stadfæstet eller kjendt gyldig, er min Medforslagsstiller og jeg tilbøielige til at tage dette Forslag tilbage. Jeg vil altsaa foreløbig tillade mig at afvente den høitærede Justitsministers Udtalelse under Forhandlingen idag.

Justitsministeren (Mellerman): Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 1, da udtalte jeg jo allerede under 2den Behandling af denne Sag, at, naar Kontrollen efter § 5 blev saaledes indskrænket, som den er bleven ved det, det er vedtaget ved 2den Behandling, antog jeg ikke, at det andet Stykke egentlig havde nogen Interesse. Hvad det tredje Stykke angaar, nemlig det, som handler om Indførelse til Forhandling af Levnetsmidler, tilberedte af Kjødet af de ovenfor i Paragrafen nævnte Dyr, havde jeg nogen mere Tvivl, idet der jo til disse Levnetsmidler maa henregnes Pølser og den Slags Ting, med Hensyn til hvilke det er Kjøberens temmelig umuligt at se sig for paa nogen som helst Maade; men paa den anden Side antager jeg vel, at disse Levnetsmidler ikke spille saa betydelig en Rolle i det Hele taget, og Risikoen for at faae dem i en usund Tilstand her fra Landet er lige saa stor som for at faae dem i en usund Tilstand fra Udlandet, og derfor vil jeg heller ikke betragte det som havende nogen stor Betydning efter den Redaktion, som § 5 er undergaaet, hvis man ogsaa maatte vedtage at lade det 3die Stykke udgaa. Jeg vil imidlertid dog gjøre den Bemærkning, at jeg vilde have anset det for det Rigtigste, om Udflydelsen af de to Stykker blev gjort til Gjenstand for to særlige Afstemninger, idet det godt kunde tænkes, at der var dem, der vilde stemme for, at andet Stykke skulde udgaa, men ikke tredje Stykke. Da Udvalget imidlertid ikke har indrettet sit Vædringsforslag derpaa, vil det ikke mere kunne finde Sted. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 2,